

JULIEN VAN RYSELBERGHE (1852-1931)

1880

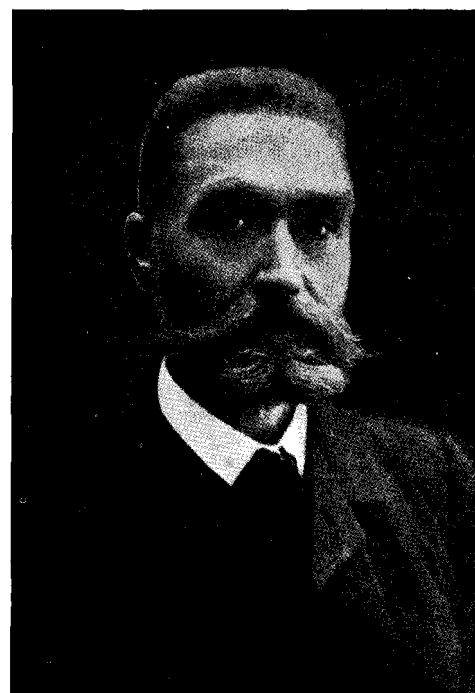
Julien-Marie Van Rysselberghe werd geboren te Meerle op 11 juni 1852. Hij volbracht zijn middelbare studiën aan het Koninklijk Atheneum te Gent, zijn hogere studiën aan de Rijksuniversiteit te Gent. Hier behaalde hij op 27 oktober 1876 het diploma van „ingénieur honoraire des ponts et chaussées”.

Hij werd benoemd tot onderingenieur van Bruggen en Wegen bij K.B. van

31 november 1876 en verbonden aan de Algemene Directie van Bruggen en Wegen en van het Mijnwezen bij M.B. van 18 november 1876. Ingevolge een M.B. van 21 december 1878 verliet hij de Algemene Directie om de dienst van het arrondissement Kortrijk waar te nemen.

Bij K.B. van 20 september 1880 werd hij gedetacheerd aan de Scholen voor Burgerlijk Genie en Kunsten en Fabriekswezen, gehecht aan de Gentse Universiteit, als repetitor in de Beschrijvende Meetkunde en de Toegepaste beschrijvende meetkunde en leider van de daarbij behorende grafische werken.

Bij M.B. van 30 december 1890 werd hij belast met het onderwijs in de Beschrijvende meetkunde en de Toegepaste beschrijvende meetkunde in de Faculteit der Wetenschappen en de aangehechte scholen.

Bij K.B. van 5 januari 1891 werd hij bevorderd tot gewoon hoogleraar in de genoemde faculteit.

In oktober 1908 werd hij a.i. belast met de functie van Studie-Inspecteur der Voorbereidende Scholen, gedurende het verlof van Inspecteur Professor Mansion; zijn definitieve aanstelling geschiedde bij K.B. van 9 november 1910.

Prof. Van Rysselberghe bleef steeds verbonden aan Bruggen en Wegen, alwaar hij achtereenvolgens promoveerde tot : ingenieur van 2^e klas (13 september 1880), ingenieur van 1^e klas (24 december 1885), eerst aanwezig ingenieur van 2^e klas (31 december 1891), eerst aanwezig ingenieur van 1^e klas (31 maart 1897), hoofdingenieur-directeur van 2^e klas (27 december 1905) en hoofdingenieur-directeur van 1^e klas (31 december 1907).

Prof. Van Rysselberghe was een uitstekend pedagoog. Hij wist dat de beschrijvende Meetkunde niet mag beschouwd worden als een onafhankelijk vak, maar wel in dienst moet staan van de techniek. Daarom vermeed hij elke afwijking naar het zo aantrekkelijk gebied der hogere meetkunde en verloor nooit het hoofddoel van zijn onderwijs uit het oog, nl. het vormen van het meetkundig verbeeldingsvermogen, het zien in de ruimte, ongetwijfeld een der voornaamste punten in de vorming van een ingenieur. Hij nam steeds in aanmerking dat de Beschrijvende Meetkunde voor vele studenten een echte struikelsteen kan uitmaken; hij had dan ook zijn onderwijs zo aangepast, dat zelfs de minst begaafden zijner toehoorders de psychose van onoverkomelijke moeilijkheid gauw verloren. Niet alleen waren zijn leerboeken modellen van klaarheid, welke trouwens in zijn uiteenzetting terug te vinden was, maar de figuren aan het bord waren van de hand van een echt kunstenaar. Hij was in staat de meest ingewikkelde gevallen om te werken tot epuren met een verbazende aanschouwelijkheid en overzichtelijkheid.

Zijn oud-studenten, ook die uit de laatste jaren van zijn professoraat, hebben een onvergetelijke herinnering behouden van een zo eminent pedagoog. Zij voelden immers allen wat aan de basis van die pedagogische uitstraling lag : plichtsbesef, totale toewijding en onverpoosde hulpvaardigheid jegens de studerende jeugd.

Prof. Van Rysselberghe werd op 11 juni 1922 tot het emeritaat toegelaten. Hij overleed op 15 juli 1931.

Hij was Groot-officier in de Leopoldsorde en drager van het Burgerlijk Kruis van 1e klas en van de Herinneringsmedaille van Leopold II.

A. DE BAETS

PUBLIKATIES VAN JULIEN VAN RYSELBERGHE

Cours de géométrie descriptive.

Cours de géométrie descriptive appliquée. 1e partie: Coupe des pierres.

Cours de géométrie descriptive appliquée. 2e partie: Ombres et perspective.